

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/87/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412203921
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2012:1412203921.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8C 87/2012-120

1412203921

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudcom JUDr. Ondrejom Krajčom vo veci žalobcu : FRIKAS, s.r.o., so sídlom Višňová 7/A, Bratislava, IČO : 31 319 017, zast. SLOV-LEGAL, s.r.o., so sídlom Dobrovičova 16, Bratislava proti žalovanému: N. Z., bytom Q. XXX/X, Z. o zaplatenie sumy 7.293,84 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 672,30 eura, ako aj v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7 253,84 eura od 26.2.2011 do 25.3.2011 a zo sumy 672,30 eura od 26.3.2011 až do zaplatenia a tiež v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,5 % denne zo sumy 7 253,84 eura od 26.2.2011 do 25.3.2011 a zo sumy 672,30 eura od 26.3.2011 až do zaplatenia, zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 6.581,54 eura, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 26.3.2011 až do zaplatenia a tiež spolu so zmluvnou

pokutou vo výške 0,5 % denne zo sumy 6.581,54 eura od 26.3.2011 až do zaplatenia, to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 437,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 2.041,06 eura a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, právnemu zástupcovi žalobcu SLOV- LEGAL, s.r.o. so sídlom Dobrovičova 16, Bratislava, na účet vedený v G. banke, a.s., č.ú. XXXXXXXXXX/XXXX.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojou žalobou pôvodne domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu v celkovej výške 7293,84 eura s príslušenstvom. Po podaní žaloby žalobca zobral žalobu v časti istiny vo výške 672,30 eura, ako aj v časti príslušenstva a zmluvnej pokuty späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. V nadväznosti na toto späťvzatie súd konanie v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť konanie podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p. zastavil a tiež žalobcovi vrátil podľa § 11 Zákona o súdnych poplatkoch zodpovedajúcu časť súdneho poplatku.

Čo sa týka zvyšnej časti, žalobca v konaní poukázal na to, že uzatvoril dňa 10.01.2011 so žalovaným Zmluvu o splátkovom kalendári, na základe ktorej žalovaný ako dlžník uznal čo do dôvodu aj výšky svoj dlh voči žalobcovi ako veriteľovi vo výške 7.253,84 eura v zmysle článku I. Zmluvy. Na základe čl. I. ods. 3 Zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur, splatných najneskoršie vždy k 15. dňu každého kalendárneho mesiaca počnúc 01.01.2011, najneskoršie do 31.12.2016. Žalovaný však do dnešného dňa neuhradil navrhovateľovi ani jednu splátku dlhu, ani žiadnu časť dlhu. Vzhľadom na neuhrádzanie splátok dlhu žalobca žalovaného vyzval výzvou zo dňa 20.02.2012, aby uhradil dlh spolu s príslušnou zmluvnou pokutou do 10 dní od doručenia výzvy na bankový účet žalobcu, ktorú mu bola doručená dňa 10.03.2012. Napriek tomu však dodnes dlh žalobcovi neuhradil. V priebehu konania žalobca upresnil, že v prípade dlhu žalovaného išlo o dlh, ktorý vznikol ako dlh na náhrade škody - schodku, ktorý žalovaný ako zamestnanec žalobcu spôsobil.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a v konaní bol celkom nečinný. Preto súd vychádzal z tvrdení a listinných dôkazov predložených v priebehu konania zo strany žalobcu.

Súd v konaní vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom kalendári, pracovnou zmluvou žalovaného, jeho mzdovým výmerom, dohodou o hmotnej zodpovednosti a zápisom o vykonanej inventarizácii, pričom na základe takto vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav významný pre rozhodnutie súdu nasledovne :

Z predloženej pracovnej zmluvy žalovaného, dohody o hmotnej zodpovednosti, mzdového výmeru a zápisu z inventarizácie vyplynulo, že žalovaný bol zamestnancom žalobcu, pričom mu na zverených hodnotách, vznikol schodok v celkovej výške 7.253,84 eura.

Zo zmluvy o splátkovom kalendári zo dňa 10.1.2011 vyplynulo, že žalovaný tento svoj dlh vo výške 7.253,84 eura voči žalobcovi uznal čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa ho splatiť žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur. V zmluve sa účastníci zároveň dohodli, že žalovaný stráca výhodu splátok a dlh sa stáva splatný celý ak sa dostane do omeškania s dvoma po sebe idúcimi splátkami a v poradí druhá splátka nie je zaplatená ani do 10 dní od splatnosti (čl. I bod 6 Zmluvy). Účastníci sa

dohodli aj na tom, že ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky viac, než 10 dní, je povinný uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

Napokon, podľa čl. I, bod 9 Zmluvy o splátkovom kalendári, v prípade ak dlžník nedodrží termín splátok a dostane sa do omeškania s platením splátky po dobu dlhšiu, ako 5 dní, veriteľ je oprávnený upozorniť dlžníka písomnou upomienkou a keď je dlžník v omeškaní viac, než 10 dní, posledným pokusom o zmier. Ak nastanú tieto skutočnosti a veriteľ takto upozorní písomne dlžníka, je dlžník za porušenie tejto dohody povinný zaplatiť jednorazovú zmluvnú pokutu za odoslanie upomienky vo výške 20,- eur a za odoslanie posledného pokusu o zmier vo výške 40,- eur.

Žalovaný z celkovej dlžnej sumy doposiaľ žalobcovi zaplatil len sumu 672,30 eura.

Takto ustálený skutkový stav veci súd po právnej stránke posúdil nasledovne :

Pre posúdenie opodstatnenosti podanej žaloby bol v prejednávanej veci ťažiskový obsah Dohody o splátkach zo dňa 10.1.2011, najmä však uznania dlhu, ktoré táto dohoda obsahuje. Toto uznanie dlhu pritom treba so zreteľom na ustanovenie § 1 ods. 4 Zákonníka práce posudzovať podľa § 558 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval.

Uznanie dlhu žalovaným, ktoré je obsiahnuté v čl. I. dohody o splátkovom kalendári zo dňa 10.1.2011 spĺňa všetky náležitosti uznania dlhu vyžadované ustanovením § 558 Občianskeho zákonníka. Preto súd primárne vychádzal z tohto uznania a na základe neho dospel k záveru, že žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na zaplatenie uplatnenej istiny vo výške 7.253,84 eura, pričom žalovaný túto jeho povinnosť nesplnil, resp. splnil ju len v časti 672,30 eura. Čo sa týka splatnosti, v čl. I, bod 6 sa účastníci dohodli na tom, že žalovaný stráca výhodu splátok a dlh sa stáva splatný celý ak sa žalovaný dostane do omeškania s dvoma po sebe idúcimi splátkami a v poradí druhá splátka nie je zaplatená ani do 10 dní od splatnosti. Keďže žalovaný žalobcovi dlžnú sumu nesplácal ani v dohodnutých splátkach, stal sa celý dlh žalovaného splatný a preto boli splnené predpoklady na to, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie zvyšnej dlžnej sumy istiny.

Čo sa týka zmluvnej pokuty, žalobcovi právo na jej zaplatenie vzniklo na základe čl. I, bod 7 Zmluvy, kde sa účastníci na tejto zmluvnej pokute dohodli. Treba pritom poukázať na to, že súd sa zaoberal aj platnosťou ustanovenia o zmluvnej pokute z hľadiska jej dohodnutej výšky. Súd však dospel k záveru, že dohodnutá výška zmluvnej pokuty zodpovedá všetkým okolnostiam danej veci, keď už v čase uzavretia dohody o splátkach bol žalovaný v omeškaní so zaplatením predmetnej dlžnej sumy náhrady škody, žalobca s ním rozviazal pracovný pomer a vzhľadom na okolnosti boli na mieste relevantné pochybnosti o tom, či bude dlžná suma splácaná v súlade so zmluvou. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, vychádzajúc tiež z toho, že pri hodnotení primeranosti výšky zmluvnej pokuty nemožno brať na zreteľ dobu trvania omeškania, preto za daných okolností nemožno hodnotiť ako neprimerane vysokú. Preto, keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dlžnej sumy podľa zmluvy o splátkovom kalendári boli splnené všetky predpoklady na to, aby súd žalobcovi priznal aj zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % denne zo sumy dlžnej istiny.

Čo sa týka uplatnenej sumy 40,- eur, ktorú žiadal žalobca priznať na základe čl. I, bod 9 Zmluvy, vo vzťahu k tomuto nároku súd dospel k záveru, že žalobcovi tento nárok nevznikol a to z dôvodu, že predmetné ustanovenie je neplatné.

Zmluvnú pokutu možno zásadne dojednať len pre prípad porušenia povinnosti. V prípade zmluvnej pokuty podľa čl. I, bod 9 však zmluvná pokuta nie je dohodnutá pre prípad porušenia povinnosti, hoci znenie predmetného ustanovenia zmluvy je formulované tak, akoby išlo o tento prípad.

Záver o tom, že zmluvná pokuta v tomto prípade (bod 9) nie je spojená s porušením povinnosti zo strany žalovaného, ale s konaním žalobcu, je nepochybne možno vyvodiť z toho, že vznik práva na zaplatenie zmluvnej pokuty je viazaný na to, že veriteľ (žalobca) žalovaného vyzve na splnenie povinnosti, s ktorej splnením je v omeškaní a nie je viazaná len na omeškanie samotné. Zmluvná pokuta za samotné omeškania je pritom dohodnutá v čl. I, bod 7 Zmluvy.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že ustanovenie čl. I, bod 9 Zmluvy je neplatné, preto na základe neho nevzniklo žalobcovi voči žalovanému právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v uplatnenej výške 40,- eur.

S poukazom na uvedené preto čo sa týka uplatnenej istiny, súd žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny len vo výške 6.581,54 eura a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Napokon, čo sa týka úrokov z omeškania, vo vzťahu k nim súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalovaný sa totiž nepochybne dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy istiny a preto má žalobca právo od žalovaného v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka požadovať aj úroky z omeškania. Keďže žalobca uplatnil úroky z omeškania v zákonnej výške, súd žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške zodpovedajúcej základnej úrokovej sadzby ECB zvýšenej o 8 percentuálnych bodov, v súlade s ustanoveniami § 517 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení neskorších predpisov, tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, z priznanej istiny vo výške 6.581,54 eura.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2, prvá veta O.s.p. Žalobca žalobu v časti o zaplatenie istiny v sume 672,30 eura spolu so súvisiacim príslušenstvom zobral späť a vo vzťahu k tejto časti nebola žaloba vzatá späť pre správanie žalovaného po podaní žaloby. Vo veci samej bol žalobca úspešný v časti istiny v sume 6.581,54 s príslušenstvom a zmluvnej pokuty vo výške 0,5 % denne z dlžnej sumy, neúspešný bol v časti 40,- eur s príslušenstvom. Vychádzajú z uvedeného by potom pre účely rozhodnutia o trovách konania bolo na mieste priznať náhradu trov konania podľa pomeru úspechu a neúspechu každého z účastníkov. Nakoľko však žalobca v konaní uplatnil trovy zo základu, ktorý tvorí len tá časť konania, v ktorej bola vec meritórne prejednaná a v ktorej bol v plnom rozsahu úspešný, bolo možné žalobcovi priznať náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v uplatnenej výške. Žalobcovi v konaní vznikli trovy za zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 437,50 eura a trovy právneho zastúpenia podľa vyhl. 655/2004 Z.z. zo základu 66.642,29 eura (priznaná istina v sume 6.581,54 + 60.060,75 eura, ako 5 násobok ročného plnenia z priznanej zmluvnej pokuty 0,5 % denne z priznanej dlžnej sumy). Z tohto základu potom trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci (prevzatie veci, podanie žaloby a účasť na pojednávaní dňa 4.12.2012) po 559,33 eura + režijný paušál 3 x 7,63 eura + 20 % DPH, keďže právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH, predstavujú 2.041,06 eura. Preto súd priznal žalobcovi náhradu trov konanie v tejto výške.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na tunajšom súde

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha

(§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti tomuto rozsudku možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a); rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 2 OSP).

V Bratislave dňa : 4. decembra 2012

JUDr. Ondrej Krajčo

samosudca